

PRENUMERATA WYNOŚI:

w Kaliszu miesięcznie 2 zł.
z odnośzeniem do domu 2 zł. 50 gr.
Na prowincji z przesyłką
pocztową 3 zł.
Zagranicą 5 zł.
Cena pojed. egzemplarza 10 gr.

GAZETA KALISKA

Pismo codzienne, polityczne i ekonomiczne.

CENA OGŁOSZEŃ:

Za 1 wiersz milim. lub jego miejsce na
str. 1. 2. 3. gr. 10.
Nekrologi gr. 10. zwyczajne gr. 5

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI,
Kalisz, Al. Józefiny 1. Tel. № 91.
Otwarta od 9 do 7 po poł.

№ 206 (7836)

Środa dnia 10 Września 1924 r

Rok XXXII

WĘGIEL Górnośląski

z kopalni:

Max	Marie
Hramsta	Böer
Georg	Brade
Oheim	Heinrichsglück
Fanny	Neuglückauf
Hoym	Prinzen
Fürsten	Heinrichsfreude
Emanuelssen	

po cenach kopalnianych na weksle 3 miesięczne.

PORTLAND CEMENT

z pieców rotacyjnych
fabryki„RUDNIKI“ po cenach
fabrycznych
na weksle 1½—2 miesięczne.

KOKS ZABRZECKI

Z „EMMA“ i „WOLFGANG“
po cenach hutniczych
na weksle 3 miesięczne.

WAPNO CZĘSTOCHOWSKIE

„Rudniki“

na weksle 3 miesięczne.

SUPERFOSFAT

od 14
do 22
proc.po cenach fabrycznych,
na weksle 3 miesięczne

— poleca —

KALISKA SPÓŁKA OPAŁOWA

KAZIMIERZOWSKA 1. :: TEL. 92.

DENTYSTA

Wolpe = Lampert

GŁÓWNY RYNEK № 17

dom Salamónowicza) przyjmuje od 10 rano
do 7-ej wiecz. 804

Zapisy do otwierającego się

Zakładu Freblowskiego

dla dzieci żydowskich w wieku przedszkolnym
przyjmują w godz: 12-2, 4-6.Horowiczowa
Globus-Weinbergowa
Łazienna 15, II piętro.

1699

SŁADNICA FABRYKI LA COLONNIÈRE S-TÉ A. R. L.

w Kaliszu przy ul. Al. Józefiny 13. Telefon Nr. 219.
POLECA ARTYKUŁY MARKI „U. R.“ JAK:

Nici do szycia
Nici do wyszywania
dziurek
Bawełniczka do wyszy-
wania i haftowania
Bawełniczka do cero-
wania

Trwałe kolory.

Bawełna do pończoch
Przędza do fastrygo-
wania
Kordonki do robót szy-
delkowych i do hafto-
wania.

Materiał pierwszorzędnny.

List z Górnego Śląska.

(Od własnego korespondenta).

Katowice we wrześniu.

Bardzo drażliwą sprawę tym razem niestety poruszyć muszę, gdyż dłużej nie można jej po minąć milczeniem. Już przed około 6 miesiącami w jednym z „Listów“ moich skarżyłem się na dziwnie obojętne, nieobywatelskie a nawet niepatriotyczne zachowanie się bardzo wielu osób z inteligencji i t. zw. „lepszego towarystwa“, które wprost pogardzają ludnością tubylczą, jej się nie udzielają, nie biorąc udziału w miejscowych towarzystwach oświatowych i społecznych, wypełniając zato liczne bary, kaba baryty itp., miejsca zabaw w Katowicach, Król-Hucie itd. Lud Śląski, widząc to, oburza się na takie postępowanie ludzi, których uważał za braci i których swego czasu „jak braci“ serdecznie przyjmował, spodziewając się po nich oparcia w nowych warunkach, jakie wytworzyły się przez połączenie części Śląska z Polską.

Niestety stało się inaczej. Nie chcą bynajmniej odmawiać zasług całemu zastępowi szlachetnych i dzielnych rodaków z innych dzielnic, którzy z prawdziwym zapaściem się siebie są mych, nie zabiegając jedynie o nagrody w postaci awansów i dobrze płatnych posad w wych, spełniają na Śląsku rolę apostołów narodowych i wychowawców ludu. Niestety zastępowi ten, — choć liczny, nie może się liczyć równać z zastępem tych, co przybyli na Śląsk: z utajonym zamiarem dostania się do dobrze na pełnionego korytka, żeby tylko jeść i bawić się, a nie robić. Tutejsze poważniejsze polskie dzienniki miejscowe, dotąd o ile możliwości nie poruszały tych spraw publicznie, żeby i tak już oburzonej ludności nie rozjrzęcać jeszcze więcej. Mniejsze piśmiennictwo natomiast, które nazwać mógłbym brukowem, nie zważając na żadne sentymenty, choć działają może częstokroć z pobudek osobistych i w celach sensacyjnej reklamy, raz poraz podają wprost skandaliczne szczegóły o zachowaniu się lub sposobach urzędowania nie jednej takiej osoby. Skargi te odnoszą się zazwyczaj do wyższych urzędników, przede wszystkim w Dyrekcji Policji w Katowicach, następnie w Dyrekcji kolei, w końcu w Dyrekcji poczt i telegrafów w innych urzędach państwowych, w których Górnoślązaków prawie, że spotkać nie można, gdyż ich na wyższe stopnie nie dopuszczono, o ile ich zaś dopuszczono szykanami lub innymi sposobami tak im służbę zbrzydono, że ustąpił dobrowolnie, pozostawiając miejsce dla kuzynów i krewnych kolegów lub przelożonych swych z innych dzielnic. Najwięksi zaś procent tych urzędników pochodzi z Małopolski, tj. ze Lwowa, Krakowa, Przemyśla itd., wielu też ze Śląska Cieszyńskiego, którzy częstokroć nawet są obywatelami czeskimi. Do szło do tego, że na kolei, poczcie na posłce itd. Górnoślązacy zatrudniani bywają tylko jako por-

tjerzy, listonosze, posterunkowi itp., gdyż wszędzie lepsze stanowiska zajęte są przez kochanych braci z Małopolski.

Ludność Śląska wszystko to widzi, widząc to lepiej jeszcze urzędnicy ślązacy ci, co musieli opuścić swe stanowiska jak i ci, którzy jeszcze na stanowiskach swych pozostali i rozumiają, jest rzeczą, że w takich warunkach niechęć, a nawet oburzenie wzrasta. Nie dziw też, że w takich warunkach idea separatyzmu Śląskiego, głoszona w organie separatystów „Głos Górnego Śląska“ zyskuje coraz liczniejszych zwolenników. Nawet „Polak“ organ narodowej partii robotniczej N. P. R., a więc organ partii, rozpowszechnionej w całej Polsce, którego zatem o separatyzm dzielnicowy posadzać nie można, w ostatnich czasach coraz ostrzej występuje przeciw wybrykom różnych szumowin z innych dzielnic w terenie Śląska.

Istotnie bowiem uprzedzenie, jakie w tych ostatnich latach ludności Śląskiej od niejakoś czasu coraz bardziej się utwierdza w stosunku do współrodaków, głównie urzędników z innych dzielnic Polski (zwłaszcza z Małopolski) w następstwach swych może mieć skutki najfatalniejsze. Dzisiaj już niejako pod egidą dla „Górnoślązaków Śląsk“ tworzą się pierwiastki, z których w najbliższym czasie powstać ma w sejmie śląskim osobny klub poselski, którego głównym zadaniem będzie obrona „Statutu Organizacyjnego dla Województwa Śląskiego“, czyli innymi słowy: obrona interesów ludności Śląskiej, rewizja personalna w przeróżnych urzędach i wprowadzenie nowych urzędników, Ślązaków, oczywiście na zasadzie partytetycznej. Powstanie takiej partii, do której, jak słychać, wejść zamierzają posłowie wszystkich klubów polskich w danym razie usprawiedliwić należy stosunkami, czy to jednak przyczyni się do zaćmienia wieków Śląska z resztą Polski, bardzo wątpliwe.

Dlatego: Czyż nie stokroć lepiej byłoby, gdyby rząd centralny zbadał wszystkie skargi przeciwko urzędnikom tutejszym (ewentualnie przez wysłanie upelnomocnionych delegatów, jak np. w czasie przesilenia gospodarczego na Śląsku) i postarał się o wyeliminowanie osobników nie odpowiednich, zastępując ich siłami miejscowymi. W siły fachowe Śląsk tak biednym nie jest. W rzeczywistości bowiem razie, jak mi się zdaje, nie uczynią liczne sarkania na nieprawidłowy stan rzeczy. Górnoślązacy istotnie mają bardzo a wiele powodów do niezadowolenia. Tyle setek lat wytrwali przy wierze i mowie ojców, tyle dla polskości swej wycierpieli pod obecnym rządem, tyle ofiar ponieśli i tyle krwi przelali w ostat nich trzech powstaniach celem połączenia Śląska z Polską, — a co jest ich zapłata? Zapłata im w ten sposób, że przedłużono im czas pracy i utrudniono warunki pracy, podczas gdy w innych dzielnicach niczego na niekorzyść „nie zamieniono“, zredukowano wielu urzędników Górnoślązaków, zastępując ich teraz bardzo marnymi figurami, gdzieś z wschodnich kresów i całą gospodarką spowodowano w końcu przeszło

43000 górnoślązaków do opuszczenia kraju i do tulaczki w obcych dalekich krajach w poszukiwaniu za chlebem, którego w Polsce w bogatym i rąk roboczych potrzebującym Śląsku znaleźć nie mogli. Tak przeszło 43000 osób opuściło w roku bieżącym (według statystyki) Śląsk polski, nie znalazłszy tutaj pracy, w poszukiwaniu chleba za granicą, głównie we Francji.

Na Śląsku polskim zbliża się czas wyborów komunalnych — do rad miejskich nowo powstających „Wielkich Katowic“, Król. Huty Tarn. Gór itd. Czyż nie szkoda o te 43000 głosów polskich z powodu ubytku tylu robotników polskich, którzy musieli szukać szczęścia zagranicą? Niemcy natomiast pozostali na Śląsku, — tulaczki do ukochanego „Vaterlandu“ lękać się nie potrzebują, gdyż dobrze im na Śląsku, a brak 43000 (a choćby tylko 20000) głosów polskich daje im szansę wielkiego powodzenia w bliskich wyborach.

Tak! — wszystko to, słowa prawdy, jeśli nie krwawa ironja. Ironja jest, że na 2 dni w tygodniu i 1 niedzielę w miesiącu gmach teatru miejskiego w Katowicach rada wojewódzka i „polskie“ towarzystwo przyjaciół teatru oddało Niemcom do dyspozycji. Czy Niemcy w Gliwicach byłiby coś podobnego uczynili, oddając teatr swój na przedstawienia polskie? Sezon rozpocząć się ma niebawem. Może władza wojewódzka może wreszcie „polskie“ tow. przyjaciół teatru polskiego w ostatniej chwili jeszcze cofnie pobieżnie i nierozsądnie dane Niemcom przyrzeczenie, gdyż nie godzi się na nie całe społeczeństwo polsko śląskie.

ALEKSY PAJAK.

TELEGRAMY.

Jeszcze o zmianie gabinetu.

WARSZAWA, 9.9. Wśród nielicznych bawili w Warszawie, posłów krąży od kilku dni sensacyjne pogłoski o przygotowaniu jakoby na początek sesji przesileniu gabinetowemu.

Przesilenie to ma wywołać mowa większość pravicowo-centrowa, której główny tron stało się ma klub „Piasta“, część „Wyzwolenia“ no i kluby pravicowe.

Podobno plan jest ukartowany. Dotychczas trzymany był w tajemnicy. Od wczoraj jednak już zaczęło wymieniać nazwisko p. Michałskiego, jako przyszłego ministra skarbu. Dodac do tego należy, że właśnie w tych dniach p. Michałski zwrócił się do trybunału administracyjnego ze skargą na p. Grabskiego, jako ministra skarbu, za usunięcie go ze stanowiska prezesa banku góś podarstwa krajowego.

Echa zamachu we Lwowie.

LWOW, 9.9. Ekspertyza petardy, podruczonej na ul. Legionów, którą przejeżdżał P. Prezydent, stwierdziła, że mieściła się ona w kółku rowem, tekturowym pudełku od czekolady.

Zawartość jej skłania się z niewielkiej dozy nitrogliceryny, ekstrakty i dynamonu. Całość była spreparowana w sposób tak naiwny i „domowy“, że nie może pozostawić wątpliwości co do swego łobuzerskiego pochodzenia.

Prócz przytrzymanych: Steigera i Hajduczka aresztowano jeszcze czterech innych podejrzanych osobników.

Wszyscy wypierają się jakiegokolwiek udziału w zamachu. Konfrontacja świadków ustaliła jednak, że petardę porzucił Steiger.

Zbrane o nim wiadomości stwierdzają, że niedawno przybył do Lwowa z Wiednia. Brał tam udział m. in. w życiu sportowym i był członkiem klubu „Makkabi“.

Niebawem sąd doraźny nad sprawą zamachu.

LWOW, 9.9. Sledztwo w sprawie niedoszłego zamachu, prowadzone jest bardzo energicznie. W związku ze sprawą aresztowano cztery osoby. Sledztwo prowadzi sędzia sledczy Antoniewicz. Szczegóły sledztwa pokryte są ścisłą tajemnicą. Prawdopodobnie w najbliższych dniach odbędzie się sąd doraźny nad Steigerem, który jest absolwentem praw i był ostatnio zajęty jako pomocnik handlowy w firmie Juliusz Meinel we Lwowie.

W rocznicę bitwy pod Marną.

MEAU, 9.9. Herriot, gen. Nollet i Dumestnil przybyli na uroczystość obchodu 10 rocznicy bitwy nad Marną, oraz na uroczystość odsłonięcia pomnika marszałka Gallieni.

Herriot, przemawiając z okazji obchodu rocznicy bitwy nad Marną, złożył hołd ofiarom wojny, które swoim poświęceniem przyczyniły

się do najwspanialszego zwycięstwa, jakie odniósł duch wolności w starciu z objawami brutalności i gwałtu.

Minister wojny Nollet przemówił w czasie tej samej uroczystości z okazji odsłonięcia pomnika marszałka Gallieni, który wzniesiono na polu bitwy nad rzeką Oulqu. Gen. Nollet przypomniał przebieg bitwy, jaka nastąpiła po zwałce niu terytorjum belgijskiego i zaznaczył, że najslawniejszym czynem marszałka Gallieni było to, że umiał wybrać odpowiednią chwilę, aby wykorzystać błąd strategiczny generalnego sztabu niemieckiego.

Z kolei minister złożył należny hołd wszystkim dowódcom francuskim z okresu wojny, a zwłaszcza marszałkom Joffrowi i Fochowi.

Niemcy zaczynają na nowo

BERLIN, 9.9. Natychmiast po zniesieniu ograniczeń komunikacyjnych osobowych pomiędzy terenem okupowanym a Rzeszą, przyszło w Ludwigshafen do zaburzeń, których ofiarą padli żołnierze francuscy. Pewni osobnicy na padli na żołnierzy marokańskich i zaszyteli ich. Napastnicy, jak się okazało po aresztowaniu, są stałymi mieszkańcami Ludwigshafen.

Przykry zawód i rozczarowanie w Niemczech

BERLIN, 9.9. Omawiając w dalszym ciągu Mac Donalda, bardzo ostro rozprawiła się z premierem angielskim jego mowa nacjonalistyczna „Deutsche Zeitung“, która oświadcza, że w 24 godziny po mowie Mac Donalda stwierdzić musiał, że zbyt życzliwie potraktowaliśmy jego mowę, przywiązując do niej duże znaczenie. Mimo to Mac Donald zląkł się własnych słów i odwołał je w sprawie G. Śląska.

Parcelacja posiadłości ziemskich.

WARSZAWA, 9. Państwowy Bank Rolny przystąpił do zorganizowania oddziału, którego zadaniem będzie przeprowadzanie parcelacji posiadłości ziemskich. Jak się dowiadujemy, zapoczątkowane zostały już pertraktacje z właścicielem dóbr Wojsławiec w obszarze ogólnym około 15,000 morg. Wzrost tego majątku i przeznaczenie go na reformę rolną.

Narady o dostawę amerykańskiej dla Polski.

WARSZAWA, 9. Dnia wczorajszego odbyło się z inicjatywy i pod przewodnictwem prezesa Leopolda Kotnowskiego w amerykańsko polskiej Izbie handlowo przemysłowej zebranie z udziałem przedstawicieli związków współdzielczych i rządu dla wyjaśnienia, jakie ilości maki amerykańskiej oraz tłuszczów potrzebne są dla wewnętrznego rynku Polski. Chodzi bowiem o nawiązanie bezpośredniego kontaktu z amerykańskimi dostawcami. Należy podkreślić, że do tychczasowy transport tych najważniejszych artykułów spożywczych odbywał się przez Niemcy lub przez krajowców gdańskich.

Przeciwko niewykonaniu umów parcelacyjnych

WARSZAWA, 9. Zdarzają się wypadki, iż właściciele nieruchomości ziemskich, którzy odsprzedali częściowo swą ziemię, dobnym rolnikom, uchylają się obecnie od zawarcia ostatecznych aktów notarialnych. Sprawy powyższą ureguluje ustawa z dnia 2 lipca 1924 r. w przedmiocie umów przyrzeczenia kupna, sprzedaży na terenie b. zaboru rosyjskiego, która daje możliwość nabywcom gruntów, posiadającym umowy przyrzeczenia kupna, sprzedaży, zawarte przed 1 stycznia 1924 r. po uzyskaniu stosownego zezwolenia urzędów ziemskich, wytoczenia powództwa sądownego przeciwko dotychczasowym właścicielom gruntów i na zasadzie prawomocnego wyroku zmuszenia ich do zeznania aktu notarialnego. Jak się dowiadujemy, Min. Reform Rolnych wyda w najbliższym czasie zarządzenie do podwładnych mu organów, polecając spieszyć, bez zbędnego formalizowania załatwienia podań petentów, którzy zamierzają skorzystać z dobrodziejstw cytowanej ustawy. Zaznaczyć należy, że ustawa przewiduje ograniczony 3 letni termin do wytaczania procesów sądowych i niedopatrze nie tego warunku przez nabywców gruntów spowodować może poważne trudności w uzyskaniu przez nich tytułu własności nabytej swego czasu ziemi.

Z rynku zbożowego.

WARSZAWA, 9. Wobec znacznych stałych opadów, uniemożliwiających młóckę i dostawę zboża na rynek odczuwać się daje poważnie brak podaży żyta. Wpływa to na cenę, która po pewnej przerwie znów wykazuje znaczną wyżkę. Również poznańskie rynki sygnalizują o wyżce cen żyta o 1 zł. na kwintaju przy dużym niepokrytym zapotrzebowaniu miejscowych młynów. Oficjalna giełda poznańska na dzień wczorajszy 6 bm. nie notowała wcale żyta z powodu braku podaży i obrotu. W Warszawie w dniu wczorajszym 6 bm. giełdy zbożowej, jako w sobotę nie było. Załatwiono nieliczne transakcje pozagiełd.

Dyrektor poznańskiego banku komunalnego pod kluczem.

W zeszłym numerze podaliśmy wiadomość o poszukiwaniu przez policję dyrektora poznańskiego banku komunalnego Konopińskiego. Obecnie Poznańska Gazeta Powszechna podaje dalsze szczegóły w tej sprawie a mianowicie że defraudanta aresztowano 4 b. m. w hotelu Edin w Sopotach, skąd go odtransportowano do Poznania. W Sopotach Konopiński grywał w kasynie i prowadził życie dość wystawne. Aresztowanie to wywołało w sferach poznańskich wielką sensację, gdyż był on jednym z wybitniejszych działaczy wielkopolskich i w swoim czasie na skutek przedstawienia władz poznańskich otrzymał order „Polonia Restituta“, za „zasługi położone dla Ojczyzny“. O przyczynach aresztowania defraudanta, gazeta powyższa pisze, że od kilku tygodni po Poznaniu krążyły pogłoski dyskredytujące Konopińskiego w wielkiej mierze. Otrzymał dymisję z posady dyrektora Banku Komunalnego na skutek rewizji Min. Skarbu, która wykazała stratę Skarbu Państwa dochodzącą do 16 i pół milionów złotych.

Dowiedziawszy się o mającym być aresztowaniu, K. początkowo usiłował przedostać się do Niemiec przez Gościejewe w pow. Nowickim, a gdy to się nie udało uciekł do Sopot, zapewne w tym samym zamiarze, czemu przeszkodziło aresztowanie. Na cały majątek Konopińskiego sąd nałożył areszt, w celu pokrycia choć częściowo defraudacji. Oprócz Skarbu i Banku Komunalnego, pokrzywdzonych jest wiele osób prywatnych.

KRONIKA.

— Zarząd Towarzystwa prawidłowego myślistwa w Kaliszu prosi niniejszem p.p. członków Towarzystwa o przybycie na ogólne zebranie w dniu 10 b. m. o godz. 6 po południu w lokalu własnym, plac Kilińskiego, dom p. Pułaskich. Uprasza się o licznie i punktualne przybycie. W razie niestawienia się dostatecznej liczby członków, drugie zebranie, prawomocne, odbędzie się tegoż dnia i tamże o godz. 7 wieczorem.

— Pociąg Warszawa—Berlin—Paryż.

Na konferencji kolejowej w Brukseli Min. Kolei uzyskało dla komunikacji bezpośredniej Warszawa—Berlin—Paryż następujące zmiany:

Od czasu wprowadzenia zimowego czasu na kolejach francuskich, belgijskich t. j. od 5 października pociąg „koalicyjny“ będzie przesunięty z Warszawy na godzinę 10.05 w.

— O poborze rocznika 1903.

Wcielenie do szeregów rocznika 1903 oraz ochotników 1904 i 1905 nastąpi w początkach października, a nie w listopadzie jak mylnie podała prasa.

Również rocznik ten będzie służył według przepisów tymczasowej ustawy, a nie według nowej, która wejdzie w życie z dniem 18 listopada, co szczególnie jest ważnym dla wyżej wymienionych roczników, gdyż przy przyznaniu im jednorocznej służby, służyć będą jedynie rok, a nie 18 miesięcy, jak to przewiduje nowa ustawa.

Studenci zwyczajni, celem otrzymania odroczeń na podstawie art. 64 (obecnie 53) winni najpóźniej do dnia 20 października przedstawić w P. K. U. przepisowe zaświadczenie uczelni.

Prolongatę odroczeń udzielać będzie P. K. U. według dotychczasowych przepisów, ci więc studenci, którzy na podstawie nowej ustawy o odroczenia ubiegać się nie mogą, lecz odpowiadają warunkom starej ustawy, otrzymają jeszcze owe odroczenia.

Kontygent rekruta nie został jeszcze ustalony, a przepisy przejściowe do nowej ustawy są opracowywane w przyspieszonym tempie.

— Druga rata podatku majątkowego.

W związku z rozpoczęciem w dniu 10 b. m. wpłacania II raty podatku majątkowego ukazała się w prasie wiadomość że dla rekursów w tej sprawie najwyższą instancją jest Izba Skarbowa. Izba Skarbowa w Łodzi informuje w celu uniknięcia nieporozumienia, że żadne rekursy w sprawie II raty podatku majątkowego nie egzystują. Druga rata podatku majątkowego wpłacana jest na podstawie złożonych w swoim czasie zeznań. Termin dla rekursów od orzeczeń właściwych władz w powyższej sprawie dawno już minął i wznowiony być nie może.

— Półgroszowa akcja.

„Gazeta Kościańska“ pisze: Nie tak dawno kwitł handel akcjami i banki zarabiała, a obrotni spekulanci dochodzili do majątku. Po ustaleniu

waluty i zaprowadzeniu złotego okazało się, że te tak szumnie zachwalane akcje mają nieraz wartość zaledwie kilkadziesiąt groszy. Rekord pod tym względem zdaje się osiągnęła akcja fabryki kapeluszy „Herka” w Lesznie, bo kosztuje obecnie pół grosza. Czytamy bowiem w „Kurj. Pozn.” następujące ogłoszenie:

„Herka” Fabryka Kapeluszy Towarzystwo Akcyjne w Lesznie podaje swym akcjonariuszom do wiadomości, że na mocy uchwały Nadzwyczajnego Walnego Zebrania z dnia 1 września 1924 roku uchwalono przyjęcie przedłożonego bilansu per 31 sierpnia 1924 r., wykazującego nadwyżkę zł. 5.215,63 równomiernie pół grosza za nominalną tysiącmarkową akcję oraz przekształcenie Towarzystwa Akcyjnego na Towarzystwo z ograniczoną poręką.

Wzywa się wszystkich dotychczasowych akcjonariuszów, aby do 1 listopada r. wykonali prawo żądania wypłaty pół grosza od tysiącmarkowej akcji lub też przystąpili do przekształconej nowej spółki „Herka” Fabryka Kapeluszy T. z o. p. z warunkiem dopłaty 2 groszy od tysiącmarkowej akcji, w biurze fabryki przy ulicy Komeniusza 27.

— Curiosum naszych czasów.

W jednym z miast prowincjonalnych zajmował sąd w prywatnym domu znaczny lokal, którego właściciel otrzymał po upływie 2 i pół lat następujące pismo—zamiast komornego.

Prezes Sądu Okręgowego we Włocławku
Nr. 1340—24 dnia 19 lipca 1924 r.

ZAWIADOMIENIE.

Niniejszem zawiadamia się, że należność za lokal, zajmowany w domu pana przez sąd okręgowy—za czas od 1 stycznia 1922 r. do 1 czerwca 1924 roku (prawie 2 i pół roku (przyp. red.) w kwocie 8.460 mk (6 pokojów, przedpokój i kuchnia, I piętro w centrum miasta — przyp. red.) w myśl okólnika min. sprawiedliwości z dnia 28 kwietnia 1924 r. Nr 870/11 G. S./24, zamieszczonego w dzienniku Urzędowym ministerjum sprawiedliwości z dnia 1 maja 1924 r. Nr 9, nie może być mu asygnowana, ponieważ kwota ta nie dosięga 1 grosza.

Podp. p. o. prezesa sędziego

R a s z.

Sekretarz podp. nieczytelny

— Jeszcze jedna defraudacja w poznajskim.

Z Bydgoszczy zbiegł buchalter Lloyda Bydgoskiego Paweł Rudkowski, który zdefraudował 3000 zł. i wyjechał do Sopot, gdzie je przegrał w kasynie. Rudkowskiego aresztowano, ale bez pieniędzy.

— Straszne morderstwo w Szadku.

Małe miasteczko Szadek, pod Zduńską Wolą zostało w dniu 6 zaalarmowane wiadomością o okrutnym morderstwie, dokonanem nocy onegdaj-

szej przez niewykrytych bandytów na 60-letniej Juljannie Korman i jej 25-letnim synie Janie.

Mord nosi cechy zagadkowości, jako nie dokonany w celu rabunkowym, gdyż rodzina Kormanów nie jest zamożną.

Zawiadomiony o morderstwie Urząd Sledczy w Łodzi wysłał na miejsce wypadku najzdolniejszych wywiadowców z psem policyjnym „Lordem”.

Nie ulega wątpliwości, iż władze policyjne zdołają w najbliższym czasie ująć bandytę lub bandytów i dostawić ich przed sąd doraźny.

— KINO STYLOWY.

Obraz Romans Akrobata Cyrku Francesco dramat cyrkowy z ulubioną naszą Lyą Marą, Janem Riemannem i śliczną Marją Pankau wyświetlany obecnie w Stylowym jest prawdziwym arcydziełem sztuki filmowej godny widzenia! Gra artystów pierwszorzędna, Marja Pankau piękność, jaką rzadko widzieć można, odgrywa swą rolę pod każdym względem bez zarzutu.

Treść obrazu: Ośniony jej pięknoscią Jan Riemann aktor cyrkowy uwodzi Hannę (Marja Pankau) córkę zubożałego szlachcica, oburzeni rodzice wypędzają Hannę z domu i nieszczęśliwa dziewczyna tuła się w poszukiwaniu niewiernego kochanka! Przechodząc różne koleje losu, znajduje i traci pracę! Po długiej wędrówce odnajduje w wielkim mieście niewiernego kochanka, który tymczasem flirtuje z aktorką Tatjaną tknięty jednakowoż litością wraca do Hanny i poślubia ją. W tym rannym czasie — hrabia de Londewille dowiaduje się, że ubogi aktor Alfred jest synem jego dawno zaginionego brata Hrabia de Londewille przyjeżdża ze swą córką która jest przyjaciółką Hanny do miasta i dowiadyuje się, że wieczorem ubiegłego dnia, żona aktora Alfreda z zemsty raniona kulą przez wół twierkę Tatjanę, w skierowanym zamachu przeciw Alfredowi własną osobą zastąpiła męża przed morderczym pociskiem.

Hrabia poznaje Alfreda wraca mu należny tytuł i fortunę. Po powrocie do zdrowia oba szli ludzie obejmują w posiadanie olbrzymi majątek de Londewille.

Nadprogram Fatty w opalach wywołuje huragan śmiechu!

— „PŁOMYK”. Po przerwie wakacyjnej ukazał się już numer „Płomyka”, najpopularniejszego tygodnika ilustrowanego dla dzieci i młodzieży. Wszystko tam bardzo zainteresuje młodego czytelnika: i opis pierwszego narodowego złota narcerskiego (z ciekawymi fotografiami), i prawdziwe dzieje dzieci polskich robotników w Londynie, osnute na tle osobistych wspomnień Marii Dąbrowskiej i stara legenda o Zalopionym mieście, i wreszcie aktualna, zajmująca kronika.

„Płomyczek”, dodatek dla młodszej działki, za wiera wdzięczny wierszyk Ewy Szelburg Ostrowskiej i z wiewką wierszy i humorem skreślone opowiadanie Jeniny Porazińskiej o Maciusiu, który pierzem porósł. Numer zdobiał liczne oryginalne ilustracje.

Pismo to, wydawane przez Związek Polskiego Nauczycielstwa Szkół Powszechnych, jest polecane przez Ministerstwo Oświaty dla wychowanków szkół

powszechnych i niższych klas szkół średnich.

Od wakacji redakcja i administracja „Płomyka” przeniosła się w Warszawie do nowego lokalu przy ul. Świętokrzyskiej Nr. 30

— CONRAD A POLSKA.

W nr. 36 „Wiadomości Literackich” znajdujemy list p. Anieli Zagórskiej siostrzenicy Conrada, który ze względu na jego znaczenie powtarzamy w całości: „W paru artykułach które się ukazały m. in. w polskich gazetach po śmierci Conrada Korzeniowa skiego uderzyła mnie przykra pogłoska, jakoby Conrad wychował swoich synów na Anglików, aby im „zapewnić szczęście”. Muszę zaprzeczyć temu z całą stanowczością. Wychowanie synów Conrada nie było bynajmniej skutkiem jakiegokolwiek zgory powziętej decyzji. Wpłynął na nie naturalny bieg rzeczy, wynikający z warunków, w jakich się Conrad znalazł, ożeniwszy się z Angielką i osiadłszy na stałe w Anglii. Dodam jeszcze, że Conrad rozmawiany był we wszystkim co polskie, że pragnął gorąco wrócić do kraju i osiąść na polskiej wsi; myśl ta ciągle go zaprzątała i mówił o tem bardzo często.

ANIELA ZAGORSKA, (Mediolan).“

Giełda Warszawska w Złotyoh.

New-Jork	5.18½
Londyn	23.02
Paryż	0.27.14
Szwajcarya	0.97.41
8% pożycz. zł.	6.50
4% pożycz. prem.	0.77
Bony zł. S. II A.	0.88
Listy Tow. K. Ziem. 4½	31.

BIULETYN

SPOSTRZEŻEN METEOROLOGICZNYCH STACJI „KALISZ” Państwowej Sieci Meteorologicznej PRZY SEJMIKU

w dniu 9 września 1924 r. godz. 7-a rano

1) Ciśnienie powietrza	748.0 m.m.
2) Kierunek wiatru	W
3) Siła wiatru	1 m/s
4) Stan nieba	Zachm umiark
5) Wilgot. bezwzględna	13.8 m.m.
6) Wilgot. względna	97%
7) Temp. powietrza	+16.8
8) Ilość opadów	5.7 m.m.
9) Najwyż. temp.	+25.5
10) Najniż. temp.	+9.9
11) Temp. grunt. na głębokości 50 cm. 1 g. pp.	+1.46

W Dżungli Kochinchiny

29) romans z francuskiego.

— Są jednak i wasi, którzy ucza się u ojca Rawenny. Czarownica splunęła z ośmierzka.
— Zdrzący! Odstępcy, którzy zrzęszą zginą. Wi dzisz, nie łaję nic przed tobą, mówię szczerze, mó wie ci wszystko, choćby mi to miało przynieść szkodę.

— W takim razie — przerwała Wanda powiedz mi coście zrobili z komendantem fortu 32?

Dżinga przytęła z zimną krwią to pytanie i nie próbowała się zapierać.

— Człowiek ten jest w ręku naszych bogów — rzekła krótko.

— Jakim prawem? — oburzyła się Wanda.

Dżinga przerwała jej nakazującym gestem.

— A jakim prawem wtargnął do kraju umarłych, gdzie nie śmie wejść żaden mężczyzna, choćby był naszej krwi.

Lecz Wanda była tak poruszona wzmianką o bra cie, że nie zwróciła uwagi na te słowa.

— On żyje, nieprawdaż? Wyście go przecie nie.

Dżinga uśmiechnęła się krwawo.

— Dlaczego się tak troszczysz o tego cudzoziemca?

— To mój brat, słyszysz? To mój brat — zawołała gwałtownie dziewczyna, chwytając obie ręce wróż bitki, ściskając je z całej siły. — Gdzieście go upro wadzili? Czy żyje? Chcę wiedzieć, musisz mi to po wiedzieć, chcesz nie chcesz.

Wróżbitka wyrwała ręce z tego uścisku, prze szła się parę razy po izbie i stanęła znów przed Wandą, patrząc na nią z krzywym uśmiechem.

— Chcesz wiedzieć? Koniecznie chcesz wiedzieć?

— Tak! — zawołała Wanda.

Mówiąc to, zanurzyła ręce w kieszenie swego ża kietu, piastry zabrzęczały w jej dłoniach, rzuciła na ławę sporą garść złotych monet, które potoczyły się ze ślnieniem na ciemnym tapczanie.

— Daję ci to wszystko i więcej jeszcze, tylko po

wiedz mi całą prawdę.

Wróżbitka spuściła głowę i zelawala się namyślać.

— Nie mogę ci wiele powiedzieć, bo sama nie wie le wiem, ale...

— Ale co? — nalegała Wanda.

— Dzisiaj wieczór wyrusza pielgrzymka szóstego mie sjąca.

— Wiem o tem i coś z tego?

Czarownica zawahała się. Oko jej zamigotało bly szcząca iskierką, którą zgasła natychmiast, spuści wszy powieki.

— Przypuścmy — rzekła że aby dowiedzieć się o tem, czego pragniesz i o tem wszystkim, co cię zajmuje, przyłączysz się do naszych kobiet, które razem z njemi tam, gdzie ja je poprowadzę.

Zrobiła umyślną przerwę, a z pomiędzy przym kniętych rzes spuściła ostre, jak strzała spojrzenie, go dząc njem w ciemno żółte źrenice białej dziewczyny.

— To naturalnie tylko przypuszczenie — dodała po chwili.

Mimo że Dżinga używała, mówiąc z Wandą kra jowego narzecza, to jednak umiała dobrać słowa, i układać je w szyku niemal wywrotnym, jakim posłu gują się ludzie wysokiej kultury.

— A zatem — odparła Wanda bardzo błada przy puścmy, że gdzie się na twoje zaproszenie i pójdę z wami?

Na ustach wróżbitki ukazał się uśmiech tryumfu, który zaraz znikł.

— Jeśli zechcesz to zrobić, nie doznasz od nikogo przeszkody. Tak, od nikogo, boś ty kobieta.

— Tak, od nikogo, a tylko przybędzie wam nowa o fiana — rzekła dziewczyna, kładąc jej rękę na ramie niu.

Lecz Dżinga nie dała się zbić z tropu.

— Nic złego cię nie spotka — twierdziła spokojnie. A widząc, że Wanda uśmiecha się z niedowierzaniem, dodała jeszcze:

— Nie doznasz od nikogo żadnej krzywdy, nikt się nie poważy tknąć cię. Zaprawdę, możesz wierzyć moim słowom. Ojciec mówisz, a wszak, gdy przyszedł do mnie pierwszy raz, z tamym człowiekiem, nie stało się wam nic złego, choć miałam przy sobie na

szych wojowników, Was dwoje było, a tamtych dwuna stu. Gdybym chciała ofiar, na co miałabym czekać? Byliście w mojej chacie, jak zwierzę w potrzasku. Na skłnienie moje, towarzyszył twój zginąłby, a ty została byś wprowadzona, a jednak.

Milczały obie czas jakiś. Wandzie nie schodził z myśli brat i coraz bardziej utwierdziła się w mniemaniu, że zrobić musi jakiś nadzwyczajny wysiłek dla uratowania go i że w jej mocy jedynie, jest uwolnić nję go z więzów. Byłoby to przecucie, czy jad hipno zy świadomie szczepiony jej przez czarownicę? Dość że zaczęła układać w myśli cały plan, pośpiesznie, ner wowo, nie pozwalając sobie na zbyt ścisłe rozumo wanie.

— Przeciecz nie ryzykuję wcale — myślała w duszy. Ostrzeżę Piotra, który podaży za mną, tak że go będę miała w obwodzie. Zanim on nadejdzie, to tu dzieć będę Dżingą, by nie zwrócić jej podejrzenia a w ten sposób zobaczyć będę mogła Michała wcześniej, niż tamci, bo nie mogłabym żyć dłużej w tej śmier telnej niepewności.

Przestają się wreszcie zastanawiać. Widziała ty ko jedno, że spieszyć musi do brata, bo już czas o stałny, by uchylić od głowy jego groźące niebezpieczeństwo.

— Dobrze! — zawołała. Pójdę z waszemi kobie tamy na tę pielgrzymkę. Co mam zrobić, aby się przygotować?

Wróżbitka milczała parę sekund, potem zabrała się systematycznie do zbierania złotych monet, roz rzuconych na łóżku. Kładła je jedną po drugiej do obitych skrytek, jakie zawierał pas, którym była o winięta.

Przed odejściem rzekła:

— Zrzuć twoje suknie i ubierzesz się tak, jak kobiety naszego kraju.

— Uczynisz tak, albo nie pójdiesz wcale z nami, to moje ostatnie słowo.

Nie była już układną, a choćby tylko przewrotną kusicielką. Rozkazywała jak władczyni.

(D. C. N.).

BIURO ROLNICZO-HANDLOWE W. WASZAK

W KALISZU
SKŁADY:

SZOSA SZCZYPIORSKA 4, TEL. 96, BOUZNICA WŁASNA,
ULICA MAJKOWSKA 10, TEL. 311.

poleca po cenach najniższych i na bardzo dogodnych warunkach płatności:
WĘGIEL DĄBROWIECKI i GÓRNOŚLĄSKI WE WSZYSTKICH GATUNKACH,
drzewo opałowe, superfosfat 18%, cement, wapno częstochowskie i papę.

Dla pracowników państwowych na raty.

Do
Firmy

A. PIWEK

Kalisz, Babina 21, telef. 131.

Nadszedł znaczniejszy transport
porcelany białej

z którego talerze, półmiski, sa-
laterki, filiżanki i t. p. po ce-
nach najtańszych nabywać
można. 1651

Miliony Baterji

do lampek kieszonkowych z poręczeniem za ja-
kość przewyższającej towar zagraniczny stale
KONKURENCYJNIE

do dostawy. ● ● ● ● do dostawy.
Zakłady Przemysłowe i Handlowe

„T E C Z A”

1723 Kraków, Czarnowiejska 72/4.

Dependent adwokata

z wieloletnią praktyką poszu-
kuje posady. Przyjmuje do tłu-
maczenia z rosyjskiego na pol-
ski ze ścisłym zachowaniem
terminologii sądowej, akty no-
tarjalne, sądowe. 1715

Adres: ul. Staszycy № 19, m. 8.

Zginał paszport

wydany przez Magistrat w
Sompolnie na imię Emilji
Betkier. 1725

Pokoje umeblowane

do wynajęcia z utrzyma-
niem, opalem, światłem ele-
ktrycznym. Mogą być uc-
zniowie starszych klas.
Opieka zapewniona. Wiad.
w Redakcji. 1688

Zakład fryzjerski

przy ulicy Nadwodnej № 24
dom Bci Beatus i Edelszejn,
został otworzony zakład
fryzjerski. Ceny niskie.
50% taniej Tamże potrzeb-
ny pracownik fryzjerski.

Z poważaniem
S. Zalc. 1644

Wyprzedaż mebli:

Gabinet, sypialnie, jadalnia,
stoliki do kart, otomany,
saloniki i t. d.

Wrocławska 45. 1722

Zginał paszport

wydany przez Magistrat m.
Kalisza na imię Rudolfa
Bergera. 1721

Zakład ślusarsko mechaniczny.

Koncesjowany przez główny Urząd Miar w Warszawie
Ludwika Kędzińskiego Kalisz, Towarowa № 5.
Przyjmuje do stemplowania wagi, odważniki, oraz prze-
rabiam wagi wozowe. Jak również polecam na składzie
wagi stołowe, dziesiętne i odważniki.

DZIAŁ MECHANICZNY

przyjmuje do reperacji maszyny do szycia, rowery, sepa-
ratory, oraz wszelkie roboty wchodzące w zakres me-
chanictwa. Wykonuje szybko i po cenach konkurencyjnych

1718

L. Kędziński.

Powóz lekki do sprzedania

kolej półtoracznia na gumowych kołach i oliw-
nych osiach, oraz dwie bryczki, wolant.

Zakładam gumy na koła i posiadam gumy róż-
nego gatunku na składzie. Przyjmuje stare pojaz-
dy na zamianę.

1698

Kalisz, ul. Turecka № 23.

P. ŁUCZAK.

**NAJWIĘKSZY DZIENNIK PROWINCJONALNY
NAJPOCZYTNIEJSZE PISMO W WIELKIEM
WOJEWÓDZTWIE LUBELSKIM i NA PRZYLE-
GŁYCH KRESACH**

„EXPRESS LUBELSKI”

wydawany w wielkim stołecznym rozmiarze, reda-
gowany żywo i interesująco, mając świetnie zor-
ganizowaną służbę informacyjną

jest w skutek swej użyteczności we wszystkich sferach
**NAJLEPSZYM MIEJSCEM OGŁOSZEŃ DLA FIRM
HANDLOWO-PRZEMYSŁOWYCH.**

Adres wydawnictwa: LUBLIN, „Express Lubelski”
ul. Kościuszki № 8, skrzynek pocztowa Nr 17

NA SEZON SZKOLNY

skład materiałów piśmiennych przy kantorze

„GAZETY KALISKIEJ”

zaopatrzonej został w wielki wydrb

*atramentów, obsadek, otówków, piór, kajetów, bruljonów, papieru ry-
sunkowego, bibuty do kajetów, cyrkli, notesów, farb, kredek i węgla
do rysunków i t. d.*

Ceny najniższe. Towary z pierwszorzędných źródeł.